

دو زبانی، دو زبان گونگی و تاثیر آنها بر توانایی‌های شناختی

ایمان‌الله بیگدلی

دانشیار دانشگاه سمنان

محمد محمدی‌فر

استادیار دانشگاه سمنان

محمود نجفی^۱

استادیار دانشگاه سمنان

چکیده

در بسیاری از کشورهای جهان از جمله ایران، دوزبانی و دوزبان‌گونگی، پدیده‌ای رایج است. ایران به دلیل وسعت زیاد و پراکندگی قومی و فرهنگی، از نمونه‌های جالب این مفهوم است.

مطالعات پیشین، تأثیر پرورش کودک محیط‌های دوزبانه را عاملی در بازدارنده در تحول شناختی او می‌دانست، اما مطالعات اخیر تأثیر این عامل را بر تحول و کسب توانایی‌های شناختی این افراد، مثبت ارزیابی می‌کند. برخی محققین معتقدند که تداخل متقابل زبان‌ها، به فرد دوزبانه می‌آموزد تا از راهکارهای شناختی بیش‌تر و مؤثرتری استفاده کند. برخی نیز معتقدند دوزبانگی توانایی‌های فرازبانی را در کودکان افزایش می‌دهد. در دوزبانگی، هر دو زبان به طور متقابلی فعال هستند و مناطق بازنمایی‌های مشترکی را در مغز دارا هستند. فرد دوزبانه، بیش‌تر توانایی کنترل بازداری و توجه انتخابی را در فرایندهای شناختی دارد.

کلیدواژه دوزبانگی، دوزبان گونگی، توانایی‌های شناختی، تحول

شناختی